

cratem ^a his verbis: Triduo post mortem Theophyli, Cyrillus in sede Episcopali collocatus, Episcopatu potitus est: majoremque principatum, quam unquam Theophilus habuisset, pariter sibi assumpsit. Etenim ex illo tempore, Episcopus Alexandrinus, præter sacri Cleri dominatum, rerum præterea secularium principatum acquisivit. Quapropter Cyrillus, statim cum Novatianorum Ecclesias quæ erant Alexandria occlusisset, non modo omnem sacrum thesaurum qui in illis fuit penitus abstulit, verum etiam Theopemptum illorum Episcopum omnibus suis fortune privavit.

Hujus Ecclesiæ Patriarchalis primus Institutor fuit Marcus Euangelista, qui à Principe Apostolorum Petro illuc missus, ut secundam sedem Apostolicam in prima post Romanam civitate constitueret, Euangelium prædicavit, Ecclesias extruxit, populosque doctrinam & politiam christianam edocuit, Eusebio teste ^b cujus verba sunt: Ajunt Marcum primum in Ægyptum trajecisse, & Euangelium quod ipse conscripserat illic prædicasse, primumque Ecclesiarum Alexandria institutarum authorem extitisse. Atque tantam hominum & mulierum fidem Christi amplexantium prima aggressione & conatu per grave in primis sanctum & severum ejus vivendi exemplum, ibi cogebatur multitudo, ut Philo ipse eorum studia, exercitationes, mores, frequentes congressus, communem inter ipsos victus rationem, omnem denique vivendi institutionem suis scriptis persequi operæ pretium existimaret. Qui autem huic succederint, inferius dicemus.

At hic non obmittendum ex Divo Hieronymo ^c, quod Alexandria, à Marco Euangelista usque ad Heracleam & Dionysium Episcopos, Presbyteri semper unum ex se electum, in excelsiori gradu collocatum, Episcopum nominabant: quo modo si exercitus Imperatorem faciat; aut Diaconi eligant de se, quem industrium noverint, & Archidiaconum vocent; adeo ut vix quicquam aliud, quod Presbyteri non haberent, Episcopus Alexandrinus primo Ecclesiæ sæculo obtinere videretur, quàm jurisdictionem in omnes, & ordinandi facultatem.

Hunc tamen verè Patriarcham ab initio fuisse, & Patriarchæ nomine donatum, clarè insinuant verba Eusebii modo allata, quibus Marcum primum in Ægyptum trajecisse, & Euangelium quod ipse conscripserat illic prædicasse, primumque Ecclesiarum Alexandria institutarum authorem extitisse scribit. Quis enim proinde hunc ^d πατέρων seu πατρῶν ἄρχοντα, hoc est, Patrum seu Episcoporum, Christi que familiarum, seu Ecclesiarum facile Principem non agnoscit? maxime cum ibi Protothronus, ut in secunda orbis civitate, ab Ecclesia institutus fuerit. At de hoc satis sit.

Quænam esset Alexandrini Antistitis Patriarchalis Diœcesis, potius inquirendum videtur. Variè à variis descripta est, eique subiectæ provinciæ nunc plures, nunc pauciores à Patribus & Conciliis assignantur. Concilium Nicænum ^e huic Ægyptum, Libyam, & Pentapolim tantum subjecit. Thebaidem addere videtur Theodoretus ^f, omissa Pentapoli, Alexandria dignitatem sic describens: Alexandria civitas est amplissima & maxima hominum multitudine frequentata, quæ non Ægypti solum, verum etiam Thebaidis & Libyæ, quæ Ægypto adjacent Principatum obtinens. ¹ Sanctus Athanasius f Synodum ex universa sua Diœcesi congregatam describens quatuor ejus provincias his verbis recenset: Sancta Synodus Alexandria congregata ex Ægypto, Thebaide,

K k

Libya

Eccl. I. 1. c. 2. Αλεξανδρεῖα πόλις ἐστὶ μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος, ἐν Αἰγυπτίῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ Θεβαίων καὶ Λιβύων τῶν πρὸς Αἰγυπτὸν τὴν ἡγεμονίαν περικυκλωμένη. f Ath. Ap. 2. Ἡ ἁγία σύνοδος ἡ ἐν Αλεξανδρείᾳ συναχθεῖσα ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Θεβαΐδος, καὶ Λιβύης, καὶ Πενταπόλεως.

NOTE LUCÆ HOLSTENII.

¹ Sanctus Athanasius &c.] Idem Athanasius Epistolam ad Aphricæ Episcopos scripsit una cum XC. Episcopis κατ' Αἰγυπτὸν καὶ Λιβύην constitutis, ut habet titulus: in ipsa autem Epistola vocat πάντων τὴν Αἰγυπτὸν καὶ τὰς Λιβύας; ita ut sub Ægypti nomine etiam Thebaidem comprehendat; Libyas autem Marmoricam & Pentapolitanam intelligit; id-

que numerus XC. Episcoporum manifestè ostendit, atque ita ad Solitarios pag. 820. 825. ibid. pag. 827. totam suam Diœcesim comprehendit nomine Ægypti, Thebaidis, πάσης Λιβύης, totius Libyæ & Pentapolis. & pag. 857. in Ægyptum & Libyas. pag. 858. iterum tres, Ægyptum, Libyam, & Pentapolim.

^a Idem eod. lib. c. 7. Εὐκλείδου ἡ ἐπισκοπὴ Αλεξανδρείας παρὰ τῆς ἱερατικῆς τάξεως κατωδυναστεύει τῶν πραγμάτων ἐλαττε τὴν ἀρχὴν.

V.

MARCUS INSTITUTOR SEDIS PATRIARCHALIS ALEXANDRINÆ.

^b Euseb. Hist. Eccl. I. 2. c. 15.

Τοῦτον δὲ Μάρκον πρῶτον Φασὶν ἐπὶ τῇ Αἰγύπτου σεύεσθαι τὸ εὐαγγέλιον δὲ καὶ συνεγράψατο, κηρύττει, ἐκκλησίας τε πρῶτον ἐπ' αὐτῆς Αλεξανδρείας συστήσασθαι.

^c Hieron. Epist. 85. ad Eusebium.

VI.

QUÆ FUERIT DIOECESIS PATRIARCHÆ ALEXANDRINÆ.

^d Conc. Nicæan. Can. 6.

Τὰ ἀρχαῖα ἔθνη κρατεῖται τὰ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Λιβύῃ, καὶ Πενταπόλει.

^e Theod. Hist. ὡς τὸν Αλεξανδρείας ἐπίσκοπον πάντων τούτων ἔχειν τὴν ἐξουσίαν.

^f Theod. Hist. Αἰγυπτὸν τὴν ἡγεμονίαν καὶ Πενταπόλεως.